

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

128. De ætate quadraginta annorum, quos debet habere Canonicus
Pœnitentiarius ex Concilia Tridentino sess. 24. cap. 28. de reform. an
sufficiat esse inchoatos? Et pro Episcopis, cum trigesimus annus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76413)

c. ebron. 1. q. 2. l. qui sepulchra. & ibi Gloss. in vers. de mos, Cod. d. sepult. viol. quod hospitium debet esse perpetuum, propterea consuetudine inductum est, ut in ipsa concessione sepulchri soluantur pecuniæ, non quidem pro eo quod spirituale est, sed ratione sitis commodioris, aut dignioris, qua ratione nulla committitur Simonia. Sor. de iur. l. 9. q. 7. art. 1. Aragonius eodem tractatu q. 110. art. 1. Gratianus dec. Marc. 26. n. 14. & dist. discept. 110. n. 10. & 11. Beltran. add. decif. 145. n. 10. Idem esset contra æquitatem, quam profitetur Ecclesia priuare Laicum concessio sepulchro, & retinere pecuniæ ob eam causam acceptas, quæ rationes cessant cum illis, qui posuerunt sedilia in Ecclesia, quia nulla adest necessitas, ut ibi debeant semper permanere, nec pecuniæ pro illis recipi solent, idem non est par ratio sepulchrorum, & sedilium retinendorum.

10. Et tandem, ad aliud argumentum, quod pro iure sedilium competit mandatum de manutendo. Respondeo, negando consequentiam istam, Laici pro retentione loci, & sedis obtentæ in Ecclesia, habent iuris remedia, præsertim possessoria, ergo iisdem uti possunt contra Rectores Ecclesiæ, si velent euacuare Ecclesiam à locis, & sedilibus Laicorum, nam hoc regulare est, ut qui vtuntur iure facultatis, possint se ab aliis defendere, qui velent eos turbare, non tamen contra dominium id facere possunt, si facultatem, reuocaret quod probat text. singularis à cõtratio sensu, in §. ferè, §. planè, qui alium, Inst. de ver. diuis. vbi nor. Arcinius num. 3. Sebastianus Medicus de Venar. piscat. & aucup. part. 1. q. 25. & hoc vulgatum est in possidente precario, cui competunt interdicta possessoria contra tertios, non autem contra Dominum reuocantem precarium, l. precario, ff. de precario. Enerardus in loco a commodato ad precarium n. 5. vers. ex quo sequitur. Rota decif. 1. n. 2. de veltit. spol. in antiq. Menochius de recup. possess. dist. remed. 1. num. 58. sic etiam in iis, quæ sunt publici iuris, quorum acquiri non potest, sed sola præoccupatione vsus, leg. quod in litore, & l. quamuis, ff. de acquir. ver. domin. leg. fin. ff. de vsucap. pro manutentione præoccupati vsus competit interdictum, vel possidenti, leg. si quisdam, ff. de diuers. & temp. præscript. leg. iniuriam, §. si quis me prohibuerit: vbi Bartolus hoc not. ff. de iniur. l. ason. in l. quominus, n. 110. ff. de summin. Baldus de præscript. in d. 4. part. 5. part. priu. q. 66. in fine, ex eo igitur, quod dicunt Doctores concedi Laicis interdicta possessoria pro defensione vsus sedilium in Ecclesia, non est inferendum, ea sic etiam competere contra ipsammet Ecclesiam, & eius Rectores: Imò si considerentur Doctores ipsi, in quo proposito id dicant, constabit, eos loqui, quando de præeminentia loci, & sedilis est contentio inter ipsos Laicos, ut in themate Parisius cons. 149. qui ad hoc principaliter allegatur, & in eo etiam ipsiusmet Giouagnonius, quo casu non tractatur de iure spirituali, ut si ageretur cum Rectore Ecclesiæ; sed de iure temporali, scilicet præeminentie inter Laicos, & causa est merè prophana, ergo, &c. Et hæc omnia docet Odofredus in citato Responso & multa alia, quæ hinc, ne longior sim, transcribere nolui, ex quibus labefacta remanet opinio Giouagnonij, Pellizzarij, Gratiani, Ciartini, & Bordonij: Vnde Iudices in facti contingentia, circa præsentem difficultatem perpendant quidem rationes, non numerum Auctorum, & ex his consequenter corruunt omnia Corollaria adducta, vbi supra, quæ ex sua opinione deducebat Pellizzarius. Dicendum est itaque Laicos propter sedilia & scamna in Ecclesiis apposita, aliud non acquirere, nisi vsum facti, quod quidem potest semper sine iniuria à Domino prohiberi, vtpote à quo semper dependet. Et ita præter Doctores citatos tener ex Theologis Maldentus de iniuria tractatu 1. c. 3. dubio 4. Dicat illud de

iniuria libro 2. tractatu 1. disputat. 1. dub. 5. numero 48. Trullench. in Decalogo tom. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 6. num. 2. & alij.

RESOL. CXXXVIII.

De ætate quadraginta annorum, quos debet habere Canonicus Pœnitentiarius ex Concilio Tridentino sess. 24. c. 8. de reform. an sufficiat esse inchoatos?

Et pro Episcopis cum trigessimus annus requiratur, an debeat esse completus?

Et an verò in Gallia ex concordatis inter Leonem X. & Regem Gallia, sufficiat, ut quis in 27. annum constitutus sit, ut rectè possit eligi in Episcopum?

Et notatur, quod pro Abbatibus, Decanis, Prepositis, Archipresbyteris, aliisque Dignitatibus curam animarum habentibus 25. annus inceptus requiratur.

Quod etiam procedit non solum in Dignitatibus Ecclesiasticis secularibus, sed etiam Regularibus.

Et an ad ceteras Dignitates, & Personatus, quibus nulla cura animarum subest, Clerici aliqui idonei, & 22. annis non minoribus adscribantur, necessarium sit?

Et an hic 22. annus pro Dignitatibus acquisitis debeat esse completus, vel sufficiat inceptus?

Et an hæc ætas 22. annorum requisita sit non solum pro Dignitatibus Ecclesiasticis Cathedralium, sed etiam pro Dignitatibus Ecclesiæ Collegiatae?

Et pro Cardinalibus an ea ætas requiratur, ut intra annum possint promoueri ad eum ordinem, ad quem destinantur?

Et an in Pontifice Summo solum requirantur 30. anni? Ex p. 10. tr. 16. & Misc. 6. Ref. 86.

§. 1. **N**egatiuam sententiam tenet Pater Angelus Bossius in Mor. 10. 2. part. 3. tit. 2. §. 13. n. 86. qui citat Garciam, & Barbosam, quibus adde doctum Iuriconsultum Narbonum in Annal. ann. 40. quest. 1. num. 2. & Viuiam de Iur. Patr. lib. 1. c. 1. num. 190. & ratio est, quando ætas, seu annus profertur in Genituro, requiritur complementum, ut præter Surdum decif. 178. n. 7. tradunt Bartolus in l. si cui legeretur, ff. de legatis 1. Angelus verbo ætas, n. 8. Syluester verb. eodem, n. 4. Valquez de benef. dist. c. 3. §. 2. dub. 4. n. 24. Layman lib. 5. tract. 9. c. 7. n. 1. Confirmatur, quia ætas quadraginta annorum videtur à Concilio exigi in Canonico Pœnitentiario ob morum grauitatem, & iudicij, seu consilij prudentioris maturitatem; quo casu requiritur tempus completum.

2. Sed ego affirmatiuæ sententiæ adhæreo, quam tuetur Azorius tom. 2. libro 6. c. 3. questio 6. Caltrus Paulus tom. 2. tract. 3. disp. 4. punct. 3. n. 17. vbi sic ait: Supradicta regula excipitur Canonicus Pœnitentiarius, qui in ætate quadraginta annorum debet esse ex Tridentino sess. 24. c. 8. de reformar. Quod si in illa Diocesi non reperitur, vel licentiatus sit in iure Canonico, vel Theologia, & ætatem quadraginta annorum habeat, poterit eligi, qui alias pro loci qualitate aptior reperitur; quia sic cauetur à Concilio: & tradit Ioannes Gutierrez lib. 1. Canon. q. c. 26. n. 40. Verum si intra Diocesim non reperitur aptus ad illud munus obeundum poterit extra Diocesim quæri, sed necessariò habere debet qualitates à Concilio requisitas, scilicet gradum scientiæ, maturam ætatem, & morum probitatem. Sed an huiusmodi anni debeant esse completi, vel sufficiant incepti? Variant Doctores, Garzias 7. part. 3. de benef. cap. 4. num. 30. censet, debere esse completos: sed verius videtur sufficere inceptos. Quia nullum est verbum, ex quo debere esse completos colligatur, & sine firmo fundamento non

non est faciendum restrictio. Ita ille; cui ego addo novissimè eruditissimum, & amicissimum Didacum Antonium Frances in *Pastorali*, part. 3. vot. 10. per totum, in quo latè, & doctè hanc sententiam variis rationibus confirmat, & ad argumenta contraria respondet, & testatur observari in multis Ecclesiis Hispaniæ.

3. Sed cum pro Episcopis trigessimus annus requiratur, in *cum in cunctis*, de *Decimis*, quaeritur, an debeat esse completus? Negat Gloss. in *canonico*, de *arate*, & qualitate, in 6. verb. *compleverit*. Sed absque fundamento. Nam textus in *cum in cunctis*, clarè indicat debere esse completum, cum dicat: Nullus ad Episcopatum eligatur, qui iam trigessimum ætatis annum non exegerit; & sic ad omnem excludendam dubitationem definitum est à Gregorio XIV. in sua Bulla, qua incipit: *Unus Apostolica*, servatus, edita 15. Martij 1591. & tradit expressè Rebuffus in *Praxi Beneficiorum*, requirita ad collationem bonam, n. 37. & 11. ad pacificos possessoribus, n. 184. Guttier. lib. 1. Canon. q. c. 26. n. 39. Garzias 7. part. de *benefic.* c. 4. n. 76. In regno verò Galliæ ex concordatis inter Leonem X. & Regem Galliæ affirmat Rebuffus dict. *tract. de pacific. possessoribus*, n. 184. & ex illo Barbosa n. 27. sufficere esse in 27. anno constitutum ut ritè eligi possit.

4. Notandum est etiam hic, quod pro Abbatibus, Decanis, Præpositis, Archipresbyteris, aliisque dignitatibus curam animarum habentibus vigessimus quintus annus inceptus requiritur: habetur expressè *cum in cunctis*, de *inferioribus de elect.* & in Trident. *sess.* 24. c. 22. de *reformat.* ibi: nemo igitur deinceps ad dignitates qualescunque, quibus animarum cura subest, promovetur, nisi qui saltem vigesimum quintum suæ ætatis annum attigerit, & tradunt omnes Doctores. Quod procedit non solum in dignitatibus sæcularibus, sed etiam in regularibus, tametsi beneficia manualia sint, vt decidit expressè in Clement. *Ne in agro Domini*, §. *caeterum*, de *statu Regularium*. & tradit Lessius lib. 2. c. 34. dub. 20. concl. 2. Emmanuel Rodriguez to. 1. q. 18. *quæst.* 2. part. 1. Garzias alij relatis dict. 7. part. de *benefic.* c. 4. n. 42. & constat ex dict. *cum in cunctis*, & in Trident. exigentibus vigesimum qui tum annum pro qualibet dignitate curam animarum habente absque vlla restrictione. Sed ad cæteras dignitates, vel personatus (inquit Concilium *sess.* 24. c. 12.) quique animarum cura nulla subest, Clerici alioquin idonei, & 22. annis non minores adscendantur. Ex quibus verbis oritur dubium, an hic 22. annus pro dignitatibus requisitus debeat esse completus, vel sufficiat inceptus, sufficere inceptum, docet Henriquez in *summ.* lib. 14. c. 8. §. 10. in *fin.* Emmanuel Sà verbo *Beneficium* n. 31. Zerola in *Praxi Episcop.* 1. part. verbo *Beneficia*, §. 1. *vers.* ad *dignitates*. Azorius 2. part. *instit. moral.* lib. 6. cap. 5. *quæst.* 3. in *fin.* Augustinus Barbosa 3. part. de *potestate Episcop.* allegat. 60. n. 6. Mouentur, quia vigesimus secundus annus non videtur completus requiri, vt dicatur esse non minor 21. annorum: ex eo namque quod in vigesimum secundum annum intres, iam non es minor, sicuti non es maior 22. quovsque illum compleas, & 23. incipias, ita non es minor 22. si 21. complevisisti, & 22. incepti. Maior enim & minor videntur esse termini exclusivi: & confirmo, si 22. annus completus requiritur, vt quid Concilium dixit, ne eligantur minores 22. annis Clarius procederet, si diceret, non eligantur nisi qui maiores 22. annis fuerint, si quidem ij, qui completum habent 22. annum, & 23. incipiunt, maiores sunt 22. annis: Et hanc sententiam docet Homobonus de *exam. Eccles.* part. 2. *tract.* 12. c. 3. §. 15. & Seraphinus *decis.* 500. Et quidem in favorabilibus vltimus annus cœptus habetur pro completo. Deinde, quando tempus designatur per ablativum, importatur tempus incompletum, & sic sufficit vltimus annus cœptus.

Tom. VI.

5. Sed his non obstantibus, alij asserunt, 22. annum debere esse completum, vt capax sis cuiuslibet dignitatis; quia sæpè sic est decisum à sacra Congregatione, vt constat ex decisionibus relatis à Garzia 7. part. de *benefic.* cap. 4. n. 70. quibus in casu dubio standum est. Deinde, quia id iudicavit Concilium diversimodè loquens de ætate requisita ad dignitates curatas, ac sine cura. Nam loquens de dignitatibus curatis dixit; nemo promoveatur, nisi qui vigesimum quintum suæ ætatis annum attigerit: at loquens de alijs dignitatibus sine cura, inquit, non minores 22. annis adscendantur, quasi indicans, eos qui vigesimum secundum annum non cœpleverint, eligi non posse; quæ enim 22. non complevit, absolute minor est illis, qui 22. annum completum habent, & consequenter minor est 22. anno; & ita tenet Vasquez de *benefic.* c. 3. §. 2. dub. 2. n. 18. & dub. 4. n. 24. Lessius lib. 2. c. 34. dub. 20. n. 108. Mandosius *tract. de ætate minorum*, c. 5. n. 10. Garzias dict. cap. 4. num. 67. quibus ego addo Castrum Palaum tom. 2. *tract.* 1. §. 4. *disp.* 4. *punct.* 3. num. 10. Layman lib. 4. *tract.* 2. c. 14. n. 1. Molinam *tract.* 2. *disp.* 173. & Reginaldum tom. 2. lib. 30. n. 165. Filliucium tom. 3. *tract.* 4. c. 6. n. 30. & Angelum Bossium in *moral.* tom. 2. tit. 2. §. 11. n. 65.

6. Quid ego sentiam, dicam breuiter. Prima opinio videtur probabilis, & præter Doctores citatos in eius favorem, illam tenet novissimè nominatim contra Palaum eruditus Antonius Frances in *Pastor.* part. 3. vot. 10. n. 27. Sed ego secundæ sententiæ adhæreo, stantibus decisionibus sacre Congregationis à Garzia relata.

7. Verùm ex his oritur dubium, an hæc ætas 22. annorum requisita sit non solum pro dignitatibus Ecclesiæ Cathedralis, sed etiam pro dignitatibus Ecclesiæ Collegiatae: negat Zerola *Prax. Episc.* 3. part. verbo *beneficia*, §. 1. verbo, ad *dignitates*, & verbo, *Canonicas*, §. 9. Altera Praxis nova 1. part. c. 15. n. 21. Aloysius Riccius in *Praxi fori Eccles.* *decis.* 731. in 1. edit. & *resol.* 12. n. 3. in *fin.* in 2. edit. Augustinus Barbosa *allegat.* 70. n. 67. Emman. Rodrig. in *addit. ad Bullam compos.* n. 4. Vbi testatur, Christophorum Vellam Archiepiscopum Burgensem contulisse cuidam scholastico ætatis 17. annorum dignitatem scholasticæ Ecclesiæ Collegiatae de Aguilar de Campo, & lite mota, iudicatum esse collationem fuisse canonicam, & iuridicam.

8. Sed Castrus Palaus tom. 2. *tract.* 13. *disp.* 4. *punct.* 5. n. 7. & alij penes ipsum contrarium docent. Probatur ex proceio supradicti decreti, ibi: *cum dignitates in Ecclesiis præsertim in Cathedralibus*. Dicitio autè *præsertim*, exprimit clariora, & supponit quæ minus claritatis habent. Si ergo de solis dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium vellet disponere, vt quid addidit, præsertim. Sed illo verbo exclusio debebat dicere: Cum dignitates in Ecclesiis Cathedralibus, &c. Sed licet hæc opinio sit satis probabilis; ego primæ sententiæ magis adhæreo. Primò, quia Rodriguez in *addit. ad Bullam Compos.* n. 4. testatur, ita de clatasse sacram Cardinalium Congregationem; & ego Purpuratorum Patrum Oracula veneror. Secundò, quia hæc opinio est communis, vt testatur Bossius tom. 2. *titul.* 2. §. 104. n. 63. Tertio, quia argumentum Castri Palai, & aliorum non nimis vrget: nam dicto, *præsertim*, aliquando stat pro tantum, & aliquando abundat, vt tradit cum alijs Augustinus Barbosa *distinctione* 277. n. 8. ibi etiam quascumque, & cæteras, refertur ad omnes dignitates, & beneficia in Cathedrali eminentiam habentia sine cura animarum, quocumque nomine appellentur; & ita Concilium non videtur loqui de dignitatibus aliarum Collegiarum.

9. Et tandem notandum est hic, quod ad obtinenda quæcumque beneficia, etiam curata, vel dignitates adhuc primas post Pontificatum, vel Canonitatus etiam qualificatos, maior ætas requisita, sit 25.

H 3 annorum

annorum, & hos esse inceptos sufficit, & quod magis est, ad obtinendum Episcopatum lat sit habere triginta annos completos, & in Cardinalibus eam aetatem, ut intra annum possint promoveri ad eum ordinem, ad quem destinatur, probat Marchin. *de sacrament. Ordinis* tr. 1. part. 5. c. 2. n. 23. Et quod maximum est, in Pontifice supremo solum requirantur ad summum idem triginta anni, ex latè deductis per Barbosa *de univers. iur. Eccles. lib. 1. c. 1. n. 83.* quidquid dixerit Machinus *vbi proxime*, n. 24. quod nulla aetas certa ad Pontificatum in iure sit praescripta, quia optime probat Barbosa sufficere dictos triginta. Et haec omnia etiam docet Frances *in Pastor* part. 3. vot. 10. n. 38. Sed, pace viri amicissimi, ut verum fatear, magis mihi placet opinio Marchini, quam etiam tuetur Azorius *to. 2. lib. 6. c. 5. g. 1. in fine.* Bossius *tom. 2. tit. 2. §. 4. n. 43.* Castus Palas *tom. 2. tract. 13. dist. 4. punct. 1. num. 1.* Dico igitur, quod nulla pro Summo Pontifice à iure determinata aetas requisita est: sed eo ipso, quo à duabus partibus Cardinalium fuerit electus; qui aliàs iure naturali, & divino spectato aptus fuerit ad Ecclesiam Dei gubernandam, electio valida persistit. Neque credendum est: Cardinales electuros, qui idoneus non sit tanto muneri.

RÉSOL. CXXIX.

An Vicarius precedat Archidiaconum?

Et quid, si Archidiaconus habere privilegium obrinendi primam Sedem post Episcopum?

Et an Vicarius debeat non solum precedere Archidiaconum, sed etiam Abbates, Archiepiscopos, Canonicos, & alios Praelatos inferiores Episcopo in sedendo, ambulando in Choro, & in Processionibus, etiam praesente Episcopo?

Et quid, si praedictus Vicarius Episcopi sit Canonicus? Ex part. 7. tr. 10. & Misc. 1. Ref. 27.

Sup. hoc pro Vicario Sede vacante in tom. 1. tr. 5. ex Ref. 76. lege doctrinam §. 1. in fine, & §. vlt.

§. 1. Casus est curiosus, & passim practicabilis; & argumenta pro Vicario sunt haec. Primū, ille praefendus est, qui maiorem obtinet iurisdictionem & potestatem, *can. statuisimus*, §. vlt. & c. seq. 17. dist. Sed Vicarius maiorem habet iurisdictionem, quam Archidiaconus. Ergo illi praeferi debet. Minor probatur quia Archidiaconus nullam habet iurisdictionem in Vicarium, et si aliquam in suā Ecclesiae Clericos exercere possit, *c. ad hac*, §. in quadam, *de offic. Archidiacon.* Imò è contra Vicarius ipse etiam in Archidiaconum ius dicere posse dicitur.

2. Secundum argumentum est, Vicarius associari dicitur Episcopo in iurisdictione, *c. in novo* 16. q. 9. Ergo post Episcopum primum locum obtinere debet ut ceteris praefatur, *arg. c. recolentes, de stat. regular.* Ergo etiam Archidiacono praefatur.

3. Tertium est, quo quis melioribus praest: eo maior est, §. nos igitur, *novel. de defensor. civitat.* Sed Vicarius melioribus praest, cum & ipsi Archidiacono praest. Ergo ipsi Archidiacono praeferi debet.

4. Quartum Vicarius idem Consistorium cum ipso Episcopo facit, & de illius iurisdictione participat, *e. 2. de consuetud. in 6.* Ergo Vicarius post Episcopum omnibus praeferi debet.

5. Quintum argumentum est. Quod Vicarius locum sui principalis tenere debet, *can. precipimus* 93. dist. Si itaque Vicarius locum Episcopi tenere debet; ergo Archidiacono praefendus venit.

6. Pro Archidiacono primum argumentum est: Is qui perpetuam iurisdictionem habet, habenti temporalem praefatur. Ioannes Andreas *in c. penult. de offic. deleg. in 6.* Sed Vicarius Episcopi temporalem iurisdictionem habet, cum sit officium quod confertur eligi-

bili ad voluntatem Episcopi, & ad libitum amoveri potest. (*Clem. & si principatus de rescript.* Archidiaconus vero iurisdictionem habet perpetuam. Ergo Vicario est praefendus.

7. Secundò, Archidiaconus est Episcopi etiam Vicarius, *cap. 1. & ibi Ioannes Andreas de offic. Archid.* nam habet curam Ecclesiae absente Episcopo, *cap. ad hac, & c. vlt. de offic. Archid.* vbi scriptum est, Archidiaconum esse oculum Episcopi, & maiorem post Episcopum. Si maior, ergo ante ipsum Vicarium. Nam primus is dicitur, quem nemo antecedit, §. *discipuli in proem. Digest.*

8. Tertio, is qui iure suo officium vel dignitatem habet, dignior censetur eo, qui habet iure alieno, & illi praefatur, quia dignior est, qui propria virtute fulget & consueat, *l. si Augustus, deleg. 1.* Sed Archidiaconus iure suo habet officium, suae dignitati annexum, *d. c. 1. de offic. Archid.* Vicarius verò habet iure alieno: Archidiaconus ergo tàmquàm dignior praefendus est.

9. Quarto, is dignior est, qui officium consecutus est à digniori, *c. per tuas, de maior. & obed.* Sed Archidiaconus habet officium & dignitatem à digniori, hoc est à lege Pontificia; Vicarius verò ab Episcopo. Ergo Archidiaconus est dignior.

10. Quintò, dignior altero is est, qui duas habet qualitates, & alter vnam tantum, *leg. sed & militis in princ. vbi Baldus Dig. de excus. tur.* Sed Archidiaconus duas habet qualitates, nempe officium, seu iurisdictionem, *c. 1. de offic. Archidiacon.* & dignitatem, *c. ad aures, de rescript.* Vicarius verò solum officium habet sine dignitate. Ergo Archidiaconus ipsi est praefendus.

11. Nec obstitit primum argumentum pro Vicario probatum, quia responderetur, maioritatem iurisdictionis non arguere absolute maiorem dignitatem, & praesentiam. Menochius *conf. 52. n. 5. lib. 1.*

12. Nec refragatur secundum argumentum, quia Vicarius locum Episcopi iurisdictionalibus, & non alibi tenere debet. Vnde nec tertium aduerfatur, quod in iurisdictionibus tantum procedere potest Menochius *dist. loc.*

13. Nec obloquitur quartum, quia dato quòd Vicarius debeat tenere locum Episcopi, non tamen sequitur quòd possit locum & sedem Archidiaconi occupare Menochius *dist. conf. 51.*

14. Quantum ad propositum hoc nihil facit: nulla est enim faciendi similitudo de auctoritate Pontificis ad Episcopum, ut dicit Cardinalis de Turrecremata, *c. in nomine 23. dist. col. 2. in fin.* Et haec omnia tenet & docet in fauorē Archidiaconi Ludouicus Gilhaufen *in Arbove iudicaria civili, c. 1. part. 1. §. 6. n. 3.* quae valde à curiosis notanda sunt; & ante ipsum in fauorem Archidiaconi scripsit Navarrus *consil. 1. & 2. de maior. & obed.* cum Menochius *lib. 2. conf. 257.*

15. Sed his non obstantibus communis sententia stat pro Vicario, quam tuetur Valenzuela *tom. 2. conf. 101. n. 30. & sequent.* Anton. de Prætis *de iurisd. Episc.* c. 6. n. 41. & alij, quos citat & sequitur Barbosa *de potest. Episc. part. 3. alleg. 54. n. 144.* quibus adde Valenzuela *conf. 101.* & alios quos citat & sequitur Solorzanus *de Indiarum iure tom. 2. lib. 3. c. 8. n. 43.* & Gavantum *in Man. Episcop. verbo Vicarius Generalis, n. 21.* Imò Sbrozzius *lib. 2. quest. 25. num. 7.* ampliat, etiam si Archidiaconus haberet privilegium obtinendi primam sedem post Episcopum, & n. 4. ampliat ut non solum debeat precedere Archidiaconum, verum etiam Abbates, Archiepiscopos, Canonicos, & alios Praelatos Episcopo inferiores, & num. 11. cum Antonio de Prætis *dist. c. 6. n. 55.* quod praecedit Canonicos, etiam Episcopos in sedendo, & ambulando, in Choro, & in Processionibus, etiam praesente Episcopo, Menochius *conf. 257. n. 94.* Sbrozzius vbi proxime

num.